Quelle: https://manuscripta.at/?ID=26152
Copyright: Admont, Benediktinerstift

115

mauib; uentatis exponit. cum dispensationis dei & iu
dicia eius explanat. Si qs stultiloquium aut scurilitas aut
uanitates de ore eius procedunt aut ubi ociosum. de quo
reddenda est ratio in die iudicii. in suauis & iocun
da. uox ista est. Ab hac uoce xpi auertit auditum suum.
& idō perfecta queq; anima ponit suo ori custodiam. &
ostium circumstantie labiis suis. ut tale semp sermone
proferat. q sale conditus det gratiam audientib. & dicat de
ea ubi di. qa uox tua suauis sed & facies tua inqit speciosa.
Si intellegas illa facie de qua paulus dicit. nos aut
omes reuelata facie. & ite cū dicit. tunc aut facie ad faciem.
tc uidebis que sit animē facies q laudat ubi di &
speciosa esse dicit. illa sine dubio que cotidie renouatur
ad imaginem eius q creauit eam. que n habet in se macu
la aut rugam aut aliquid huius modi. sed sca & immacula
ta. quale ipse s exhibuit xpc ecclam. animas scilicet
que ad perfectionem uenerit. q omes simul efficiunt corpus
ecclē. Qd corpus uniq; pulchrum uidebit & decorum. si
anime exquib istud efficit. in omi perfectionis decore
perdurent. Sic enim anima cui est in iracundia. turbatum &
ferum reddit corporis uultum. cui ia in mansuetudine &
tranquillitate persistit. placidum miteq; reddit aspectum.
ita & ecclē facies per uirtutib; & moribus credentium.
aut decora pnuntiat. aut turpis secdm qd scriptum
legimus.